

DAMLA

göl bulmuş gibi sevindim
kız mendilini düşürmüş yere
seke seke geçmiş buralardan
izinden giderek buldum
evin yolunu

usumu zorluyor bakışların
kaşlarından başlasam çizmeye
süzgün kirpiklerin birer damla
aşkımız bestelenmiş bir şarkıdır
boynumu yasladım kemanın yayına

bir çift güvercin tünemiş dalıma
oysa sen hiç uğramadın yanıma
yeri göğü titreten cemre
daha yeni düşmüş yere

yüzünü yıkadığın çeşmelerden
gelip geçtiğim bir bilmece
içtiğim suların yansıması
oynaşan su kuşlarına benziyor
güvez kuşun tüylerinden kaydı gitti
iki gözümü birden sıyıran damla

gözelerin birer serçe yuvası
akşamüstü gidenlerin gölgesinden
geçtiğim zaman koca bir karanlık çöker üzerime
ikinci güneşi bile yavan kalır mevsimi gelince
kiremit çatıların oluşuna sığınmış yapraklar
hiç aklımdan çıkmıyor tenimdeki çürüme

Mehmet Rayman